

[Søren Jensen (Hasseris).]

hurtig behandling, og vi har for så vidt heller ingen ønsker om udvalgsbehandling.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte det af landbrugsministeren fremsatte forslag om ophævelse af §§ 2 og 7, stk. 2, i lov af 14. februar 1951 om fortrinsret i høsten.

Svend Haugaard (RV):

Tilslutning til forslaget uden udvalgsbehandling.

Alice Faber (SF):

Jeg skal også love forslaget en velvillig behandling fra socialistisk folkeparti.

Burgdorf (KF):

Lovbestemmelser, der er ude af trit med tiden og dertil overflødige, er der ingen brug for, og vi kan acceptere lovforslaget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ministeren må jo være glad i dag. Alle synes enige. Kristeligt folkeparti er også enig.

Fuglsang (DKP):

Jeg skal da også sige ja, og jeg skal heller ikke forlænge behandlingen ved at forlange udvalgsbehandling. Når der nu står i bemærkningerne, at denne ordning ofte for mange landmænd er den eneste udvej i de økonomiske vanskeligheder, så er det på den ene side så sandt, som det er sagt, men jeg tænker somme tider på, at det undertiden er en lidt dyr hjælp. Jeg tænker på, om ikke rentefoden undertiden kan nærme sig grænsen af det, der også omtales i bemærkningerne, nemlig den borgerlige straffelovs almindelige regler om ågerrenter.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den enstemmige tilslutning. Det samarbejdende folkestyre har altså stadig væk nogle chancer her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes den udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om konjunkturudligningsfonds [af Anders Andersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 13. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Efter forslaget kan skattepligtige personer, der driver selvstændig virksomhed, henlægge 25 pct. af overskuddet i virksomheden til en konjunkturudligningsfond. Henlæggelse til fonden kan fradrages i den skattepligtige indkomst i henlæggelsesåret og skal indkomstbeskattes i det indkomstår, i hvilket den hæves. Henlæggelsen skal foretages ved indskud på spærret konto i banker og sparekasser eller i andelskasser, og henlæggelsen skal være anvendt inden 5 år efter udløbet af henlæggelsesåret. I det omfang beløbet ikke er hævet, medregnes det i den skattepligtige indkomst i det femte år. Henlæggelsen til konjunkturudligningsfonds skal ikke foretages i bestemt øjemed, idet det hensatte beløb frit kan anvendes, når det hæves.

Det er ikke nogen ny idé, venstre fører frem her. Såvel den tidligere finansminister, hr. Anders Andersen, som jeg har fået en række henvendelser fra forskellige erhvervsorganisationer med ønsker om en ordning af tilsvarende karakter.

Lovforslaget tilsigter at give de selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at udjævne indkomsterne mellem gode og dårlige år. Jeg er enig med venstre i, at et indkomstår på 12 måneder kan være en snæver tidsramme for en indkomstopgørelse. Det er netop baggrunden for ligningslovens regler om, at man kan fremføre et underskud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst til de følgende 2 år. Denne 2 års regel har regeringen foreslået ændret til en 5 års regel. Det fremgår af et forslag, vi skal behandle senere i dag. For de erhvervsdrivende er der endvidere optaget regler i afskrivningsloven, i investeringsfondsloven samt i varelagerloven, der i vidt omfang kan afbøde de uheldige virkninger af periodeafgrænsningen på de 12 måneder. Jeg mener derfor ikke, der er behov for den af venstre foreslåede ordning.

Hertil kommer, at den foreslåede ordning ikke er rimelig set i forhold til lønmodtagerne,

[Ministeren for skatter og afgifter.]

som også kunne have en interesse i at kunne udligne indkomsten over en række år. Jeg vil gerne tilføje: ikke bare udligne. Har man en konstant indtægt som erhvervsdrivende, så giver forslaget jo adgang til en permanent udskydelse af tidspunktet for beskatning. Der er i virkeligheden tale om en skattebegünstiget opsparringsordning, reserveret specielt for de erhvervsdrivende. Vort indkomstskattesystem indeholder i forvejen mange regler, der alene tager sigte på de erhvervsdrivende. Jeg har strejft den lovgivning, de ligger i. Det gælder afskrivningsreglerne, det gælder reglerne om investeringsfondshenlæggelser. Jeg vil godt tilføje, at det er regler, som der er god baggrund for, men det kan ikke undgås, at det giver en reel ulighed. Det giver sig udslag i en i og for sig uønsket skattemæssig forskelsbehandling mellem den erhvervsdrivende som person og lønmodtageren. Denne forskelsbehandling er der efter min mening absolut ingen grund til at gøre større. Det er netop en sådan øget forskelsbehandling mellem den erhvervsdrivende og lønmodtageren, som venstres forslag går ud på. Det kan jeg ikke være med til.

I fremsættelsestalen antydes det, at forslaget skulle have en opsparringsfremmende virkning. Ordningen går imidlertid ud på, at man kan hæve beløbet allerede 6 måneder efter henlæggelsens års udløb, og at beløbet skal hæves inden 5 år. Allerede af den grund tvivler jeg på, at der bliver tale om nogen reel nyopsparring.

Det er klart, at en ordning som den foreslåede vil medføre øget administration. Der må føres en vis kontrol med, at de fratrukne beløb er indskudt på kontoen, og navnlig at de bliver taget til indtægt igen senest ved 5 års fristens udløb. Skattereglerne indeholder i forvejen et stort antal specielle fradrag, der komplicerer ligningsarbejdet og medvirker til, at reglerne forekommer uoverskuelige og undertiden ret vilkårlige for den almindelige skatteyder. Det er regeringens opfattelse, at vi må afskaffe de fleste af disse mange særregler for den ene og den anden kategori af skatteydere, og vi kan derfor ikke medvirke til, at der nu skulle indføres en ny begunstigelsesregel.

Jeg må således opfordre folketinget til at afvise det fremsatte forslag.

Camre (S):

Der er i den gældende skattelovgivning allerede givet selvstændige erhvervsdrivende mu-

lighed for at foretage henlæggelser til investeringsfonds, og disse henlæggelser er i modsætning til det forslag, der foreligger her, udformet på en sådan måde, at den erhvervsdrivende kun skal lade halvdelen af beløbet, der fratrækkes, binde på en spærret konto i henlæggelsesperioden. Det vil sige, at det i mindre grad anfægter virksomhedens likviditet.

Dertil kommer, at investeringsfondshenlæggelsen jo er bundet til anvendelse til investeringer, og når den hæves, skal der foretages en forlods afskrivning på det indkøbte formuegode af den størrelsesorden, som man har optaget af investeringsfondsmidlerne.

Det forslag, der foreligger her, kan i virkeligheden overhovedet ikke jævnføres med det andet. Det er et forslag, der uden nogen form for bindinger af beløbets anvendelse gør det muligt at udskyde skattebyrden fra det ene år til det andet og gør det muligt at udjævne beskatningen og i virkeligheden fjerne progressionen i vores beskatning.

Derfor finder jeg, at det er et forslag, som er i strid med de almindelige skattemæssige periodiseringsprincipper, der jo kun er indskrænket ved de underskuds- og overførselsregler, som skatteministeren nævnte heroppefra før.

Det forekommer mig i virkeligheden ganske uforståeligt, at forslagsstillerne, venstre, ikke har gjort det til et altomfattende forslag, for hvorfor skulle netop de selvstændige erhvervsdrivende have denne specielle adgang – hvis man nu i øvrigt går ind på tanken – hvorfor skulle lønmodtagerne ikke have den samme adgang? Jeg finder, at det bare er dels et udtryk for en uønskelig udhuling af vores skattesystem, dels et forslag, der indfører en ny forskelsbehandling mellem selvstændige erhvervsdrivende og lønmodtagere.

På denne baggrund skal jeg på socialdemokratiets vegne afvise det foreliggende forslag.

Dohrmann (FP):

Når man ser på indkomstskattelovgivningen, finder man hurtigt ud af, at den har en mængde dårlige sider og følgevirkninger. Derfor er det meget let at pille et enkelt område ud og med fuld ret komme og sige: ja men det her er jo fuldkommen uretfærdigt. Jeg tror ikke, det vil volde ret mange herinde stort besvær i løbet af en halv times tid at finde hundrede eksempler på, at skattelovgivningen er forkert og urigtig, for ikke at sige direkte skadelig.

Nu fremsætter venstre et forslag om udlig-

[Dohrmann.]

ningsfonds, et forslag, som sikkert både er velment og gavnligt for en gruppe i befolkningen. Desværre forholder det sig bare sådan, at bliver forslaget vedtaget, er det andre, som må betale for det.

Vi er ikke enige med venstre. Næste punkt på dagsordenen er et forslag fra centrum-demokraterne, de konservative og fremskridtspartiet, og det mener vi er det bedste. Men jeg vil gerne tilføje, at det ville være glædeligt, hvis disse partier og venstre og eventuelt kristeligt folkeparti sammen kunne finde løsninger ikke bare på dette punkt, men inden for hele skattelovgivningen.

Ømann (SF):

Det er mig lidt af en gåde, hvorfor partiet venstre fremsætter dette forslag og samtidig vil opretholde lovgivningen om henlæggelser til investeringsfonds. Dette forslag er jo langt mere vidtgående, og det gælder enhver henlæggelse uden nogen som helst kvalifikation, så hvorfor skulle man opretholde to næsten parallelle lovgivninger? Men denne tidligere lovgivning har man altså ikke tænkt at pille ved, skønt den i øvrigt er rigelig nok og kan give anledning til adskillige forskydninger af skattebyrden og til skattetænkning.

Dette her går ud over alle grænser: det drejer sig om at opnå en skattekredit i et sådant omfang, at man fuldstændig selv kan bestemme, om man overhovedet vil betale skat. Det er dog alt for vidtgående.

Det er i disse tider nok værd at overveje, om det er klogt at give disse skatte kreditter helt fuldstændig in blanco til hvem det måtte angå. Jeg tror, at vi skulle økonomisere lidt mere med disse tilskud, vi giver over skattelovgivningen, således at man kigger sig de industrier og de virksomheder ud, som virkelig har behovet, og sparer lidt på tilskuddene til dem, som kun får det til skattebesparelser over for investering, som de i øvrigt ville have foretaget alligevel. For i det omfang anvendelsen af loven sker på en sådan måde, sætter det jo ikke ekstra investeringer i gang og sætter ikke en eneste arbejdsløs i arbejde.

I øvrigt tror jeg ikke på det investeringsfremmende i sådanne forslag, så længe afsætningsforholdene ikke er i orden.

Hagen Hagensen (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Stet-

ter, rent undtagelsesvis ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på den konservative gruppes vegne gøre nogle enkelte bemærkninger. De går ud på, at vi kan støtte dette lovforslag, som vil lette selvstændige næringsdrivendes chance for opsparing og selvfinansiering. Den konservative gruppe har flere gange tidligere fremsat lovforslag, som omfattede alle personer, altså også løntagere, et forslag om investeringskonti for alle, og der er grund til ved denne behandling at minde også om dette forslag; det har jo været berørt her i dag, at noget sådant også kan komme på tale.

Arne Bjerregaard (KrF):

Konjunkturudligningsfonds, altså en fond fra 1976 og fremefter, hvor man kan indskyde 25 pct. af overskuddet, er det, venstre foreslår.

Kristeligt folkeparti må da straks sige, at en sådan fond til konjunkturudligning afholdt over skatten – det må vi vel sige det er, for man betaler mindre i skat, så sådan set er det staten, der betaler gildet – kan synes rimelig, men når man siger, det skal anvendes inden 5 år, hvad så med det konjunkturudlignende i den? Hvad nu, hvis det bliver 5 gode år? Det skulle vel være sådan, at man i de gode år skulle opsamle til de dårlige år, men det skal bruges inden for de 5 år.

Hvis man havde forestillet sig, pengene skulle opsamles og henlægges i en fond, så erhvervene kunne sige: vel, vi vil klare vores egne problemer, hvis vi kommer ud i situationer som dem, vi er kommet ud i i år på grund af de problemer, f. eks. tørken har bragt landbruget, ja, så kunne det være rimeligt, at man gav mulighed for, at de selv kunne klare deres problemer, så var det en direkte konjunkturudligningsfond. Men når man skal kunne bruge den, uanset om det bliver gode eller dårlige år, kan det jo kun være en skatteudligningsfond – det var nok det rette navn – til at udligne skatten med. Men dér må vi sige, at der allerede er visse muligheder også med det forslag, vi senere kommer til om, at underskud skal kunne fremføres i 5 år, og andre vil endda have, at underskud skal kunne tilbageføres over 2 år.

Hvis intentionerne i forslaget kun er det, som det indeholder, nemlig at det skal være en skatteudligningsfond, vil vi ikke så gerne være med. Hvis man derimod vil gå ind for, at det skal være det, der står, nemlig en konjunkturudligningsfond, som virkelig skal hjælpe til, at der kan overføres fra de gode år til de særdeles

[Arne Bjerregaard.]

dårlige år, er vi indforståede med forslaget og vil være med til at udarbejde det sådan, at det bliver fremmet efter intentionerne.

Der kommer også et andet problem ind i billedet, når man siger, man ikke både kan have dette her og f. eks. investeringsfradrag. Ja men hvis man så vælger dette system, som mange jo vil vælge, fordi pengene ikke skal anvendes til noget bestemt formål efter forslaget, ja men kan det så ikke have den indflydelse, at man får mindre investering i erhvervslivet, fordi man ikke henlægger til investeringsfond?

Kristeligt folkeparti vil gerne drøfte dette forslag i udvalget, og hvis der altså ligger andre intentioner i det end det, der umiddelbart fremgår af ordlyden, vil vi gerne være med til at drøfte det dybtgående og finde frem til de konsekvenser, forslaget i så fald kan få både af positiv og negativ art. Det gælder også, hvis det udvides til alle, så alle kan få en, jeg havde nær sagt skatteudligningsfond, hvis det skulle være meningen.

Fuglsang (DKP):

Jeg skal følge skatte- og afgiftsministerens henstilling om at afvise dette forslag, og jeg kunne såmænd også stort set bruge de argumenter, som ministeren beskedent og behersket fremførte. De 25 pct., som selvstændige erhvervsdrivende kan henlægge til det, som her kaldes en konjunkturudligningsfond, og som kan fradrages i den skattepligtige indkomst, vil jo i vidt omfang simpelt hen betyde en 25 pct.s skattelettelse for de erhvervsdrivende. Det finder vi ret så uanstændigt i en tid, hvor man ikke mindst fra venstres side sætter snævre grænser for, hvad lønmodtagerne kan ordne deres lønninger med, til trods for at også disse kan blive udsat for konjunktursvingninger. Jeg vil da også sige, at gennemførelse af et forslag som dette jo kun yderligere vil uddybe de skattemæssige forskelle og øge de sociale slagsider, som vort skattevæsen i forvejen er temmelig velsignet med.

Det siges om denne konjunkturudjævningsfond, at det hensatte beløb skal kunne anvendes frit og følgelig ikke er bundet til noget bestemt formål. Men når det er sådan – jeg tror, hr. Arne Bjerregaard var lidt inde på det – vil det jo i praksis være ret svært at finde forskel på den fond, der behandles her, og den investeringsfond, vi har i forvejen, og jeg synes

ikke, denne kopiering vidner om den helt store opfindsomhed hos forslagsstillerne. Jeg tror ikke, at jeg fra mit partis side kan love nogen særlig alvorlig drøftelse i udvalget; dertil er vi allerede på forhånd alt for negativt indstillet over for det.

Hans Chr. Jepsen (CD):

Lovforslaget indebærer, at virksomheder, som henlægger midler til konjunkturudligning, ikke er bundet til at bruge disse midler til noget bestemt formål. Det er en særlig god hjælp, og hvis man tænkte sig, dette havde været gældende i nogle år, ville mange i hvert fald inden for landbruget have været hjulpet i et katastrofeår som det, vi har haft.

Vi er positivt indstillet over for lovforslaget.

Steen Folke (VS):

Liberalismen er det kapitalistiske samfunds ideologi. Liberalismens hovedfilosofi er smukt udtrykt i hr. Anders Andersens skriftlige fremsættelse af dette lovforslag – jeg citerer: »Drivkraften i et liberalt samfund er, at det skal kunne svare sig at yde en ekstrainsats, at tage en risiko og at spare op.«

Det er smukt, det er nærmest lidt rosenrødt fremstillet og måske også lidt upræcist. Sagen er jo, at de, der skal yde en ekstra indsats, er lønarbejderne, og dertil har man udtænkt nogle raffinerede aflønningsystemer, tidsstuderede akkordsystemer og andre velsignelser, sådan at man kan hænge gulerødder op for næsen af lønarbejderne, så de kan knokle mere, yde en ekstra indsats, som der står her, og derved få lidt mere i lønningsposen.

Derimod skal kapitalejerne ikke yde noget som helst for at få mere i tegnebogen, f. eks. hvis et forslag som dette her bliver gennemført. Der skal ikke ydes det allermindste fra kapitalejernes side for at få større profit ud af det, måske bortset fra en beskedent tankevirk-somhed til at regne ud, hvordan man bedst manipulerer frem og tilbage med midlerne mellem konjunkturudligningsfonds og forskellige andre former for fonds, der kan spare skattebetaling og derved sikre en større profit.

Det er kapitalejerne, der, som det hedder, skal tage en risiko og spare op. Risikoen er nu som regel forholdsvis begrænset, og de er altså de eneste, som reelt har mulighed for at spare op, fordi de kan tage denne opsparing af anse-lige profiler.

[Steen Folke.]

Dette forslag sigter på at gøre disse profitmuligheder endnu bedre for kapitalejerne, og det lægges der jo for så vidt ikke skjul på: det står i fremsættelsen, at erhvervslivet, hvis dette forslag vedtages, vil få mulighed for at beholde en større del af overskuddet. Det er det, forslaget går ud på, og det siger sig selv, at det vil venstresocialisterne ikke være med til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jeppe Kristensen) (V):

Da hr. Anders Andersen ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på forslagsstillernes vegne gøre et par bemærkninger til lovforslaget først og bagefter komme med enkelte kommentarer til de bemærkninger, der er fremsat fra ordførernes side.

Der blev rejst spørgsmålet, om der er behov for et sådant forslag, og det mener vi selvfølgelig fra venstres side at der er, når vi fremsætter det. Jeg vil gerne nævne nogle enkelte punkter som begrundelse for det.

For det første vil jeg sige, at vores indkomstskattelovgivning i Danmark først og fremmest er udformet sådan, at skatteydere med konstante, jævnt stigende eller eventuelt jævnt faldende indkomster kommer til at svare den rigtige skat. Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes efter de samme love og regler, og sådan må det naturligvis være. Selvstændigt erhvervsdrivendes indkomster kan imidlertid svinge meget fra år til år. Følgen kan blive, at beskatningen over en årrække bliver en anden end den, man ville blive udsat for, hvis gennemsnitsindkomsten over den samme årrække blev lagt til grund. Årsagerne til svingningerne i de selvstændigt erhvervsdrivendes indkomster er mange. De kan være selvforskyldte, men i de fleste tilfælde bunder de dog i forhold, som den enkelte ingen indflydelse har på. Her skal peges på den klemme, som mange er kommet i på grund af det almindelige økonomiske tilbageslag i samfundet og den ringe mulighed, den enkelte har for at formindske den faste omkostningsmasse, når indtægterne svigter.

Vi har en forpligtelse til at afbøde virkningerne heraf mest muligt, så flest muligt arbejdspladser opretholdes og flest muligt nye arbejdspladser skabes. Det foreliggende forslag er i kommende år en håndsrækning hertil.

Der kan også peges på den indvirkning, ude-

fra kommende økonomiske ændringer har på selvstændigt erhvervsdrivendes forhold. Disse påvirkninger er uberegnelige og kan vælte veludarbejdede budgetter. Resultatet er store svingninger, positive eller negative, i den skattepligtige indkomst.

Der kan peges på den indvirkning, de sidste to års tørke har haft på den danske landbrugsproduktion og dens udøveres indkomstdannelse og overlevelsesmuligheder.

Hvis vi kan medvirke til ved gennemførelse af dette forslag, at den enkelte erhvervsdrivendes økonomiske modstandskraft over for uforudselige påvirkninger forbedres, samtidig med at selvfinansieringen i erhvervet forbedres, er vores mål nået.

Forslagets tekniske opbygning skal jeg ikke gå meget ind på, men vil blot understrege, at det er opbygget efter samme retningslinjer som loven om henlæggelser til investeringsfonds. Beregningsgrundlaget er det samme, nemlig den skattepligtige indkomst plus fratrukne renteutgifter minus indtægterne fra renter og udbytter. Begrænsningen i henlæggelsesbeløbene er også de samme. Begge loves bestemmelser kan ikke anvendes samtidig: Skatteborgeren skal træffe et valg.

Der er imidlertid en væsensforskel. I loven om henlæggelse til investeringsfonds skal regnskabsførerne kun binde halvdelen af det fratrukne beløb på spærret konto. Efter det foreliggende forslag skal hele beløbet bindes på spærret konto. Loven om henlæggelse til investeringsfonds sigter primært på at øge selvfinansieringen ved kommende investeringer. Det foreliggende forslag kan anvendes til at udligne indkomsterne imellem gode og dårlige år og derigennem til, at den risiko, man har påtaget sig bl. a. ved store investeringer, kan fordeles over en årrække.

Skatteministeren nævnte, at han havde haft drøftelser med mange erhvervsdrivende, som har peget på de samme ideer som her, men har altså foreløbig ikke ladet sig påvirke til at være positiv over for forslaget, og det må vi jo fra venstres side beklage.

Der bliver nævnt, at loven vil medføre en forskelsbehandling af lønmodtagere og erhvervsdrivende. Det mener vi ikke er korrekt. Vi mener, at det er en hjælp til, at de mindre erhvervsdrivende i særlig grad og erhvervsdrivende i almindelighed får sikre vilkår at ar-

[Jeppe Kristensen.]

bejde under og dermed mulighed for at skabe bedre vilkår for beskæftigelse og forbedring af landets økonomi.

Skatteministeren nævner, at der bliver øget administration derved. Lidt vil der selvfølgelig blive, men køres forslaget parallelt med loven om henlæggelser til investeringsfonds, mener vi ikke, at det skulle give store ekstra omkostninger.

Hr. Dohrmann var inde på, at der i de næstfølgende to forslag er tanker fremme, som kan overflødiggøre dette forslag. Vi er i venstre af den formening, at de to forslag, som skal behandles næsteften, og dette forslag supplerer hinanden særdeles godt. Der snakkes om fremføring og tilbageføring af underskud i indkomsten i de to næste forslag; her drøfter man en udligning af indkomsterne gode og dårlige år imellem hinanden; begge formål mener vi er rigtige.

Til hr. Arne Bjerregaard, der også kom ind på spørgsmålet om rimeligheden af at fremsætte forslaget og nævnte, at hvis nu der kommer syv, undskyld, fem gode år efter hinanden – jeg kunne have lyst til at sige, at vi også kunne have sat syv år ind i lovforslaget, idet man jo regner med, at syv gode år efterfølges af syv dårlige – vil jeg sige, at vi ved ikke, hvornår man begynder på de gode år, og hvornår man begynder på de dårlige. Nogle siger, at vi begyndte på de gode i 1972, og så er det på høje tid, at vi får gennemført dette forslag, sådan at man kan få samlet lidt op til de dårlige år, som fulgte derefter.

Men jeg vil gerne i øvrigt sige til hr. Arne Bjerregaard, at vores tanke også er, at f.eks. tørkesituationsproblematikken skulle kunne løses fremover ved, at man giver enkelte erhverv en sådan mulighed for at konsolidere sig en smule til de nærmest følgende år. Jeg vil gerne understrege, at hvis man har haft de 5 gode år og sat penge hen, kommer pengene tilbage til beskatning igen på normal måde, og staten får sin indtægt af dem.

Jeg kan ikke takke alle partierne for en velvillig indstilling til lovforslaget, men vil slutte med at sige, at vi glæder os til en behandling af forslaget i udvalget, og håber, at vi dér kan få flere synspunkter frem til fordel for det, sådan at der kan skaffes flertal for det foreliggende forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal kun gøre enkelte bemærkninger. Den første skal være, at jeg har indtaget ganske samme holdning til disse henvendelser fra erhvervsorganisationerne om at få etableret sådanne udligningsordninger, som tidligere finansminister, hr. Anders Andersen indtog i 1974.

Det andet, jeg gerne ville sige, er, at det ligesom fuldstændig er gået forbi venstre – og det kom heller ikke til udtryk i ordføreren for forslagsstillernes bemærkninger her – at vi har en række ordninger for erhvervslivet i modsætning til andre grupper i samfundet. Jeg håber meget, at venstre på ny vil overveje, om disse ordninger ikke er tilstrækkelige.

Under de forhandlinger, vi har haft med landbruget om tørkeproblemerne, som hr. Jeppe Kristensen inddrog, har vi fra regeringens side opfordret landbruget til at etablere en sådan katastrofefond eller hjælpefond, som kunne være med til at løse problemerne i tørkeår. Jeg synes, det ville være uheldigt, hvis et forslag i folketinget skulle begrænse landbrugsorganisationernes og landbrugserhvervets lyst til selv at løse denne opgave. Jeg synes ikke, vi skal lægge op til at løse disse helt specielle problemer igennem vores skattelovgivning ud over de rammer, der i forvejen findes.

Dohrmann (FP):

Jeg har bemærket, at det radikale venstre ingen ordfører har i denne sag. Jeg vil derfor gerne spørge skatteministeren, om han også taler på det radikale venstres vegne. Betyder augustforliget, at det radikale venstre – for nu at tage et enkelt parti – er bundet på dette område, sådan at de rent faktisk ikke har lov til at medvirke til et forslag som dette?

Bernhard Baunsgaard (RV):

For at hr. Dohrmann ikke skal være i tvivl, er det radikale venstre enig med den herre, der hedder finansminister Anders Andersen. Derimod ikke med den herre, der hedder folketingsmedlem Anders Andersen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jeppe Kristensen) (V):

Skatteministeren nævnede, at der i forvejen findes en række ordninger til gunst for de erhvervsdrivende, og spørger, om vi ikke fra ven-

[Jeppe Kristensen.]

stres side mener, at de er tilstrækkelige. Det mener vi ikke, for så havde vi ikke fremsat dette forslag.

Så bliver der nævnt de forhandlinger, der skal føres med landbruget for at løse situationer svarende til den, man har været i i år og sidste år tørkemæssigt. Vi ved ikke endnu, hvad de forhandlinger går ud på, og hvilke mål man vil nå, men vi vil under alle omstændigheder gerne have en generel ordning for erhvervslivet, ikke for landbruget alene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Overførsel af underskud) [af Glistrup m.fl.].

(Lovforslag nr. L 44. Fremsat 13/10 76).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 9 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Udvidet fremførsel af underskud m. v.).

(Lovforslag nr. L 77. Fremsat 20/10 76).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

De tre partiers lovforslag er stort set identisk med det lovforslag, der af fremskridtspartiet blev fremsat den 17. oktober 1975, og som blev forkastet ved tredje behandling den 1. juni i år.

Lovforslaget går ud på nogle ændringer i ligningslovens § 15, således at adgangen til at overføre et indkomstunderskud til andre indkomstår udvides. Ifølge de gældende regler kan et underskud som bekendt føres frem, således

at det kan udlignes i de følgende to år. Efter de tre partiers forslag skal der imidlertid være adgang til at føre et underskud frem i 5 år eller tilbage til de nærmest foregående to år.

Under behandlingen af fremskridtspartiets lovforslag i sidste folketingssamling meddelte jeg folketingets skatte- og afgiftsudvalg, at der var indledt en undersøgelse af, hvilken meradministration og eventuelle andre vanskeligheder det ville give, hvis man udvider adgangen til at fremføre underskud.

I det notat, som jeg i september måned har sendt til skatte- og afgiftsudvalget, er der nærmere redegjort for problemerne ved en udvidelse af overførselsadgangen, såvel med hensyn til en forlængelse af fremførselsperioden som med hensyn til en eventuel ordning med adgang til at tilbageføre underskud.

Samtidig med dette notat har jeg over for udvalget tilkendegivet, at der ikke synes at være afgørende administrative ulemper forbundet med en udvidet fremførselsadgang, og at regeringen derfor ville fremsætte forslag om en udvidelse af fremførselsperioden fra de nuværende to år til fem år.

Dette forslag er til første behandling i dag og svarer altså, for så vidt angår adgangen til at fremføre underskud, i sit indhold til det lovforslag, der er fremsat af fremskridtspartiet og de to andre partier.

Efter de tre partiers forslag skal et underskud imidlertid også kunne føres tilbage. I stedet for at føre et underskud frem til fradrag i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende indkomstår skal skatteyderen kunne vælge underskuddet modregnet i indkomsten for de forudgående to år. Dette valg skal skatteyderen kunne træffe indtil 1. maj i året efter det følgende år med indkomstoverskud, og mod betaling af et gebyr på 3.000 kr. skal han kunne vente endnu længere. Endvidere skal man efter bemærkningerne til lovforslaget kunne vælge tilbageførslen allerede i løbet af det år, hvor der forventes et underskud, altså endnu inden dette underskud er konstateret på selvangivelsen.

Ved behandlingen i sidste samling af fremskridtspartiets forslag gik regeringen imod det. Med hensyn til den foreslåede tilbageførselsadgang blev det understreget, at vi ikke kunne gå ind for at supplere fremførselsadgangen med en adgang til også at kunne vælge at føre et underskud tilbage.